

ODEŠEL BRATR LADISLAV RUSEK - ŠAMAN

Dostihla nás smutná zpráva, že k těm vzácným a nám milým bratřím, kteří nás v posledních dnech opustili, se připojil v pátek 27. července 2012, po dlouhé těžké nemoci, i bratr Mgr. Ladislav Rusek-Šaman. Je to velká ztráta nejen pro nás skauty, ale pro celou veřejnost, výtvarná uskupení, kulturní oblast olomouckou a bez nadsázky i národní.

Narozen 28. června 1927 v Hrabství u Opavy, studoval po maturitě v Lipníku nad Bečvou na Pedagogické fakultě Palackého univerzity v Olomouci obory výtvarná výchova a deskriptivní geometrie. Po deset roků působil na základní škole v Postřelmově, aby se vrátil v roce 1961 do Olomouce na Pedagogický institut, posléze na svou „alma mater“, Palackého univerzitu, kde působil až do roku 1990 jako odborný asistent.

Je znám především jako výtvarník a grafik. Svě práce vystavoval v mnoha místech naší země, ale také v zahraničí, v Evropě i v Americe. Tématicky vycházel často z biblických příběhů, neboť právě poselství této Knihy knih mu zůstávalo celoživotní směrnicí. Takové filosofické zaměření zajisté nemohlo vyhovovat mocným minulého režimu, kteří mu ve své zlobě bránili v dalším akademickém postupu. Významným zdrojem inspirace mu byla i příroda, jejímž byl velikým znalcem a obdivovatelem. Mimořádná znalost bylin a rostlin byla dokonce příčinou a podnětem jeho skautského jména. Téměř ve stínu jeho grafického umění možná zůstává jeho výrazná literární činnost, již se plně mohl věnovat až po roce 1990. Je autorem mnoha esejí, recenzí, básní, z nichž si velkou pozornost zaslouží zejména málo známá poezie, inspirovaná japonskými „haiku“.

Pro nás ovšem představuje především autora skautské tvorby grafické i literární. Ve svých úvahách velmi usiloval o návrat k plnohodnotnému skautingu v duchu jeho zakladatele R. Baden-Powella. V tomto směru byl zcela nesmlouvavý, bez ohledu na to, že mu to vynášelo nevoli těch, kdo se jeho názory cítili být ohroženi, aniž by ve svých vývodech hleděl na to, jak vysokou funkci ve skautském hnutí zastávali. To mu přineslo na jedné straně velké odpůrce, ale také četné skautské přátele a následovníky, jejichž vzorem a příkladem se stal.

Jeho grafické dílo se skautskou tematikou zahrnuje až neuvěřitelné množství prací, zdobící knižní svazky, brožury, monografie, skautské časopisy, zpravodaje, ale také skautské klubovny a sbírky jednotlivců, pro něž jsou vzácnou upomínkou na přátelská setkání a osobní kontakty s dobrým člověkem a významnou osobností českého skautingu. Úzce spolupracoval také s Ekumenickou lesní školou, s jejímž směřováním se plně ztotožňoval. Má veliký podíl na řadě publikací, jí vydávaných, které doslova tak vyšperkoval svou grafikou, že se staly ozdobou knihovničky každého skauta stejného smýšlení.

Přes nepřízeň mnohých byl po zásluze odměněn řadou skautských vyznamenání, z nichž nejvyšší je Řád Stříbrného vlka, udělovaný v omezeném počtu dvanácti oceněných v celé republice. Jeho odchod je pro český skauting nenahraditelnou ztrátou. Doživotně byl také vyznamenán členstvím v čestném Svojsíkově oddíle, který v něm ztrácí v krátké době dalšího svého významného člena.

Nekrolog vypracoval:
Zdeněk Navrátil – Fetišek

Za vedení Svojsíkova oddílu
Hana Bouzková - Ezop

